திராவிடநாடு

19—11—61 | வார வெளியீடு | விலை 16 காசு

நாளை நமதே

—[சா. கா. சாகுல்அமீது]—

முப்பாலும் முத்தமிழும் முக்கலையும் முத்துடனே
முப்பாலும் மொய்த்தகன்ற முந்நீரும்—எப்பாலும்
தப்பாமல் வென்ற தனிச்சிறப்பும் சேர்ந்திருக்க
இப்போதேன் தாழ்ந்தோம் இழிந்து?

ஆலை அணைக்கட்டு அத்தனையும் அவ்வடக்கில்;
பாலை வளர்மரம்போல் பார்மீதில்—வேலையின்றிச்
சோலைமிகு தென்னகத்தில் சோர்கின்றார் நம்பிக்கை
மாலைக் கதிர்போல் மறைந்து.

இந்தி வளர்த்திடுவார்; இன்தமிழை மாய்த்திடுவார்;
முந்தி வடக்குக்கு வால்பிடிப்பார்;—குந்தி
மனம்போல ஆள்கின்றார்; மக்கள் அழு கின்றார்
புனல்போலக் கண்ணீர் பொழிந்து.

பட்டம் பதவிபணம் பாராட்டுப் பல்லாண்டு
சட்டம் அதிகாரம் தன்னிச்சை—இத்தனையும்
தன்னகத்தே கொண்டு தரங்கெட்டார் கோலோச்சத்
தென்னகத்தார் தேய்கின்றார் சேர்ந்து.

கொன்று புதைத்தாலும் கொள்கை சிதையாமல்
என்றும் மனஉறுதி பெற்றிட்டோம்—இன்றுநமை
எள்ளி இகழ்வோர்கள் நாளை மகிழ்வோடு
துள்ளி வருவார் துணைக்கு.

வேதனைக்குரல்

—[ப. இளவழகன்]—

ஸ்ரீமான்புரத்தார்கள்; தின்றது செரிக்காமல் இரவெல்லாம் புரண்டுகொண்டிருந்தவர்கள். ஏதும் கிடைக்காததால் பிசையும் அடிவயிற்றைப் பிடித்தபடி துடித்துக்கொண்டிருந்தவர்கள். வறுமையால் தினவைத் தீர்த்துக்கொண்ட திருநாமங்கள்; தில்லை நாதனின் பக்தர்கள்; பாதையோரங்களையே படுக்கையாய், திக்குகளே சுவராய், வானத்தையே கூரையாய்க் கொண்டு முடங்கியிருந்தவர்கள்; அத்தனை பேருமே கொஞ்சம் அயர்ந்து தூங்கும் வேளை. இரவெல்லாம் குரைத்துக் குரைத்துக் குரல் வற்றிப்போன நாய்களும் ஓய்ந்து சுருண்டுவிட்ட நேரம்.

பொழுது விடிய இன்னும் இரண்டு அல்லது மூன்று மணி நேரமிருக்கும். மருதன் வழக்கம்போல், மூலையில் கிடந்த கலப்பையை எடுத்து, பருத்த தன் தோள்களில் சாய்த்துக்கொண்டு புறப்பட்டான். நல்ல கருக்கல்; குளிர்காற்றும்கூட. மருதன், மாரி, மாடசாமி, இவர்களெல்லாம் குளிரென்றும் கோடையென்றும், இரவென்றும் பகலென்றும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கவா முடிகிறது! தெம்மாங்குப்பாடலொன்றை அந்தக் குளிரிலும் நாக்குழறாமல் பாடிக்கொண்டே சென்றான். இசை—தாளபேத நுணுக்கங்களை அவன் அறியமாட்டான். என்றாலும் அவனது பாடலிலே நயமிருந்தது; இனிமை இணைந்திருந்தது. மருதன் அந்தப்பாட்டை முடிப்பதற்கும் வயலில் கலப்பையை இறக்குவதற்கும் சரியாக இருந்தது. தோளில் கிடந்த துண்டை உதறித் தலையில் நன்றாக இறுக்கிக் கட்டிக்கொண்டு ஏரைப் பற்றியது அவன் கைகள். கால்கள் களிறு நடை போட, கைகள் பற்றியிருந்த கலப்பையை அழுத்தித் தள்ள, அவன் விளையாடும் திடலானது கழனி.

பொழுது விடிந்தது. 'மக்களே முன்னேறுங்கள்!' என்று கூறுவதைப்போல, அடிவானத்தில் எழும்பிய பகலவன் நடுவானத்திற்கு முன்னேறிவிட்டான். கலப்பையேந்தியிருந்த அவனது கைகள் சிறிது களைப்படைந்தன. நெற்றியிலே உண்டான வியர்வை முத்துக்களை வழித்தெறிந்தான். சந்தனம் தெளித்ததைப்போல், அவன் உடல்மீது சேறு ஆங்காங்கே பூசிக்கொண்டிருந்தது.

வலியிலாரை வலியோர் வாட்டுவதுபோல், 'சுள்'ளென்று உறைத்துக்கொண்டிருந்தான் கதிரவன். மருதன் எதையுமே அவ்வளவாகப் பொருட்படுத்தாமல், 'கடமையே பெரி'தென்று கூறுபவன்போல் காரியமாற்றிக்கொண்டிருந்தான். அவன் எப்பொழுதுமே இப்படித்தான் என்றாலும், குறிப்பாக இரண்டு மூன்று மாதங்களாக இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகவே உழைத்து வந்தான். மற்றவர்கள் எழுவதற்கு முன்பாகவே எழுந்து வந்து, மற்றவர்கள் உறங்கச் சென்றபிறகே உழைத்து ஓய்ந்து உறங்கச் செல்வான். அப்படி அவன் மும்முரமாக வேலை செய்துவந்ததில் காரணமில்லாமலில்லை.

மருதனின் நினைவிலே எந்நேரமும் உழன்றுகொண்டிருந்த ஒரே ஒரு பிரச்சினை இதுதான்: வளர்ந்து, வனப்பான உடலோடு, எழிலின் விளிம்பிலே நின்று பருவமடைந்துவிட்ட தன் ஒரே மகள், மங்கைக்கு, இந்த ஆண்டாவது எப்பாடுபட்டேனும் திருமணத்தை முடித்துவிட வேண்டுமென்பது அவன் போட்டிருந்த திட்டம். தன் மகளான மங்கைக்கு மணவாளனாகப்போகும் உறவுப்பிள்ளை, 'படித்தவன்' என்பது மருதனின் திட்டத்திற்கு மேலும் ஊக்கமூட்டிக்கொண்டிருந்தது. அப்படியொன்றும் பிள்ளை பட்டப்படிப்பாளன் அல்ல; பத்தாவது வகுப்போடு படிப்புக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துக்கொண்டவன்தான் என்றாலும், 'அ'வையே அறியாத தன் அருமை மகளுக்குப் பத்தாவது படித்த பிள்ளை கிடைத்ததே பெரும் பேறு என்று மருதன் கருதியதில் வியப்பென்ன? எப்படியாயினும், கிட்டியிருக்கும் இந்த வாய்ப்பினை எட்டிப்போக விடக்கூடாதென்று, திருமணத்தை முடித்துவிட எண்ணமிட்டான்.

எண்ணம் ஈடேறப் பொருள் தேவையாயிற்றே! மருதனென்ன, எட்டடுக்கு மாடி கட்டிக், கொட்டமடித்துக் கும்மாளம்போடும் கோடீஸ்வரனா? போகட்டும்; பண்ணைக்காரர் பஞ்சாட்சரமா, எண்ணியதும் எண்ணியதை முடித்துவிட?

பலநாட்களாகப் பகலென்றும் இரவென்றும் பாராமல், பண்ணையாரின் பாராட்டை—தயவை வேண்டித் தன் சக்திக்கும் மேலாக உழைத்து வந்தான். உழுதான்; விதைத்தான்; தண்ணீர் பாய்ச்சினான்; களைபறித்தான்; கன்று, காளையை விரட்டிக் காவல் காத்தான்; பயிர் விளைந்தது; வளர்ந்தது.

பண்ணைக்காரர் பஞ்சாட்சரத்திடம் சென்றான்.

“என்னடா மருதா?” ஏளனமும், திமிரும் இணைந்து இழையோடின அவர் கேள்வியில்.

“வந்துங்க......!” என்சாண் உடம்பை நான்கு சாணாக்கிவிடுபவனைப்போல் கூனிக்குறுகிக் கும்பிடு ஒன்றைப் போட்டுவிட்டு நின்றான். மீண்டும் “வந்துங்க...” என்று தான் கூறினானே தவிர, மருதனின் வாயிலிருந்து மேற்கொண்டு சொற்கள் வெளிவரவில்லை.

“என்னடா வந்து...போயி. விஷயத்தைச் சொல்!” துப்பாக்கியிலிருந்து கிளம்பிய இரவையைப் போல் தொனித்தது, பஞ்சாட்சரத்தின்—பண்ணைக்காரர் பரம்பரைக்கே உரிய—சொற்கள்.

அவ்வளவுதான், வெளியே வந்த வார்த்தைகளையும் விழுங்கிவிட்டுத் தயங்கித் தயங்கித், தலைசொரிந்து நின்றான் மருதன்.

“கழனியிலே யாரையடா விட்டுட்டு வந்தே? ஆடு மாடு நுழைஞ்சி மேய்ஞ்சா யாருடா குடுப்பா? அங்கே கழனியை உட்டுட்டு வந்து இங்கே பனைமரம் மாதிரி நிக்கிறியே!”

(8-ம் பக்கம் பார்க்க)

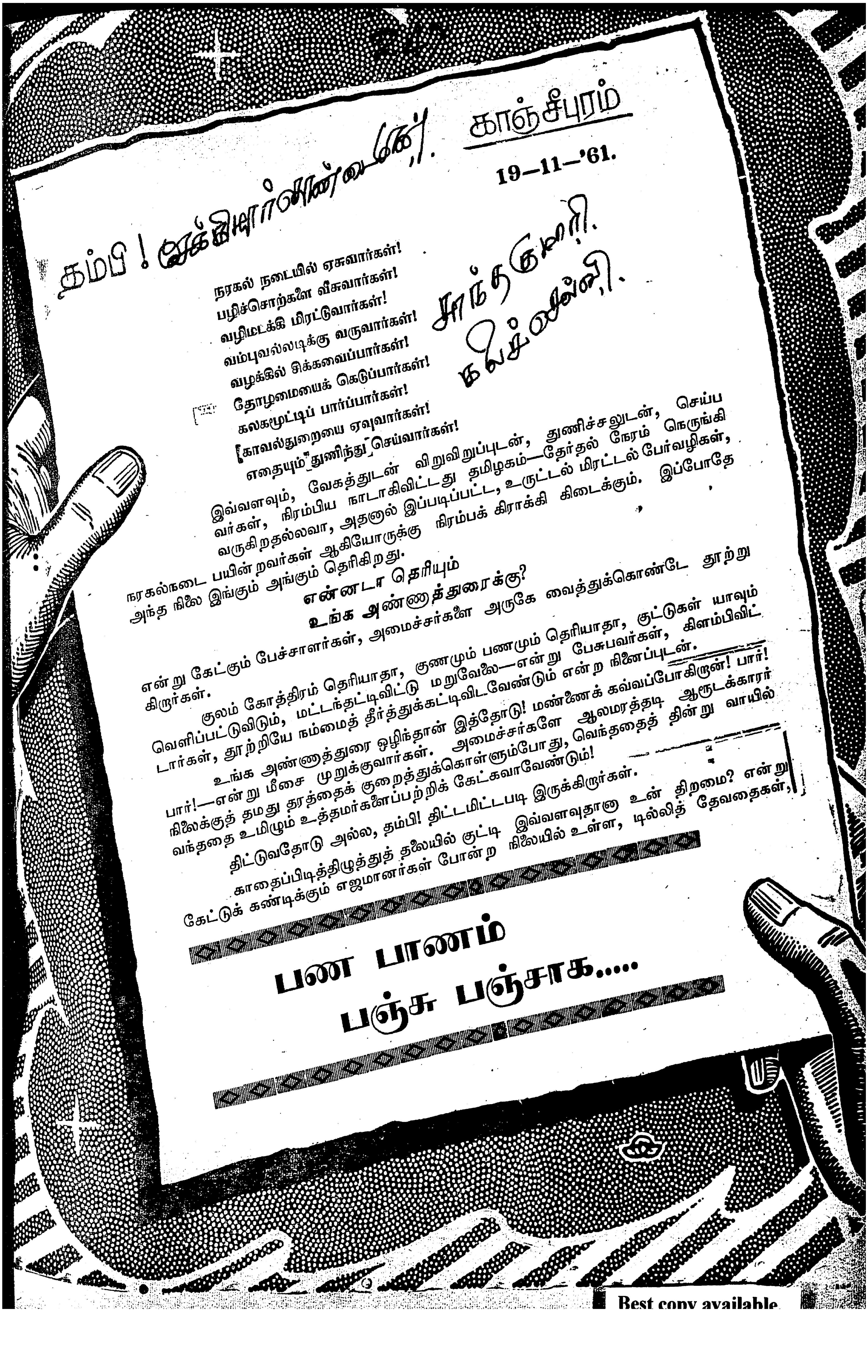

காஞ்சீபுரம்

19—11—'61.

தம்பி!

நரகல் நடையில் ஏசுவார்கள்!
பழிச்சொற்களை வீசுவார்கள்!
வழிமடக்கி மிரட்டுவார்கள்!
வம்புவல்லடிக்கு வருவார்கள்!
வழக்கில் சிக்கவைப்பார்கள்!
தோழமையைக் கெடுப்பார்கள்!
கலகமூட்டிப் பார்ப்பார்கள்!
காவல்துறையை ஏவுவார்கள்!
எதையும் துணிந்து செய்வார்கள்!

இவ்வளவும், வேகத்துடன் விறுவிறுப்புடன், துணிச்சலுடன், செய்ப
வர்கள், நிரம்பிய நாடாகிவிட்டது தமிழகம்—தேர்தல் நேரம் நெருங்கி
வருகிறதல்லவா, அதனுல் இப்படிப்பட்ட, உருட்டல் மிரட்டல் பேர்வழிகள்,
நரகல்நடை பயின்றவர்கள் ஆகியோருக்கு நிரம்பக் கிராக்கி கிடைக்கும். இப்போதே
அந்த நிலை இங்கும் அங்கும் தெரிகிறது.

என்னடா தெரியும்
உங்க அண்ணுத்துரைக்கு?

என்று கேட்கும் பேச்சாளர்கள், அமைச்சர்களை அருகே வைத்துக்கொண்டே தூற்று
கிருர்கள்.

குலம் கோத்திரம் தெரியாதா, குணமும் பணமும் தெரியாதா, குட்டுகள் யாவும்
வெளிப்பட்டுவிடும், மட்டந்தட்டிவிட்டு மறுவேலை—என்று பேசுபவர்கள், கிளம்பிவிட்
டார்கள், தூற்றியே நம்மைத் தீர்த்துக்கட்டிவிடவேண்டும் என்ற நினைப்புடன்.

உங்க அண்ணுத்துரை ஒழிந்தான் இத்தோடு! மண்ணைக் கவ்வப்போகிருன்! பார்!
பார்!—என்று மீசை முறுக்குவார்கள். அமைச்சர்களே ஆலமரத்தடி ஆருடக்காரர்
நிலைக்குத் தமது தரத்தைக் குறைத்துக்கொள்ளும்போது, வெந்ததைத் தின்று வாயில்
வந்ததை உமிழும் உத்தமர்களைப்பற்றிக் கேட்கவாவேண்டும்!

திட்டுவதோடு அல்ல, தம்பி! திட்டமிட்டபடி இருக்கிருர்கள்.

காதைப்பிடித்திழுத்துத் தலையில் குட்டி இவ்வளவுதான உன் திறமை? என்று
கேட்டுக் கண்டிக்கும் எஜமானர்கள் போன்ற நிலையில் உள்ள, டில்லித் தேவதைகள்,

பண பாணம்
பஞ்சு பஞ்சாக.....

Best copy available

இங்கு உள்ள காங்கிரஸ் தலைவர்களைக்கண்டிக்கிறார்கள், தி. மு. கழகத்தைத் தீர்த்துக்கட்டப்போகிறீர்களா, இல்லையானால், உங்களைத் தீர்த்துக்கட்டவா, என்று மிரட்டுகிறார்கள்.

ஈவு இரக்கமற்றமுறையில் வேலை வாங்கும் எஜமானன், உழைத்து உருக்குலைந்துகிடக்கும் வேலையாளை ஏசுகிறானல்லவா,

மூக்குப் பிடிக்கத் தின்கிறாயல்லவா?

வேளைக்குப் படி சோறு கொட்டிக் கொள்கிறாயல்லவா?

மரமண்டையாடா உனக்கு?

தண்டச் சோறு தின்னவா வந்து சேர்ந்தாய்?

என்றெல்லாம்.

அரசியல் நிலையில், கேள்விகேட்க, வேலைவாங்க, திருத்த, கண்டிக்க, மடக்க, இடிக்க, தடுக்க, அதிகாரம் பெற்றவர்களாக அல்லவா, டில்லியில் உள்ள மேலவர்கள்—மூலவர்கள் உள்ளனர். அவர்களின் அனுமதி பெற்று, ஆதரவு நாடி, பிழைத்துத் தீரவேண்டிய அரசியல் கழைக்கூத்தாடிகள், பாவம், என்ன செய்வார்கள்? எதிர்த்துப்பேச முடியுமா? ஏனென்று கேட்க முடியுமா? சீட்டு கிழிந்துவிடுமே — ஆகவே, காட்டிய வழிநடக்க, நீட்டிய இடத்தில் கையெழுத்திட, குட்டும்போது குனிய, தொட்டிழுக்கும்போது பணியவேண்டி வருகிறது.

தி.மு. கழகத்தை அழித்தொழித்துக் காட்டுகிறோம், எம்மை அழித்துவிடாதீர்கள் என்று இறைஞ்சிக் கேட்டுப் படைபலம் பெற்றுத் தேர்தல் களத்திலே நம்மைச் சந்திக்க வருகிறார்கள் இங்கு உள்ள காங்கிரஸ் தலைவர்கள்.

நம்மைத் தாக்கினால் மட்டுமே, தென்னகக் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் வடக்கத்தித் தலைவர்களின் தாக்குதலிலிருந்து தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியும்.

நிலைமை, தம்பி! என்னவென்றால், தி.மு.கழகம் குறித்து டில்லி மேலிடம் கேட்டபோதெல்லாம், தென்னகக் காங்கிரஸ் தலைவர்கள்,தங்கள் கீர்த்தியும் கித்தாப்பும் கெட்டுவிடக்கூடாது என்ற எண்ணத்தில், தி. மு. க. பற்றி,

சிறிய கும்பல்
சீந்துவார் இல்லை
சிதறிப்போகும்

என்றெல்லாம் சொல்லிவைத்திருந்தார்கள். தென்னகக் காங்கிரஸ்காரர் சிலருக்கு உண்மையாகவே, அகில உலகிலும் தம்மைவிட அறிவாளிகள் இல்லை, தம்மைத் தவிர தியாகத் தீயிலே குளித்தெழுந்த தீரர்கள் இந்தத் தரணியிலேயே வேறு எவரும் இல்லை, என்ற எண்ணமும், கழகத் தோழர்கள் ஏதும் அறியாதவர்கள், எத்தர்களின் பிடியிலே சிக்கிக்கொண்ட ஏமாளிகள், வெறிச்செயலில் ஈடுபடுவோர் என்று ஓர் எண்ணமும் இருக்கிறது.

பயல்களுக்குப் பண்பே கிடையாது

என்று நம்மை ஏசுவதன்மூலம் பண்பின் பெட்டகம் என்ற பட்டப்பெயர் தமக்குப் பாரிலுள்ளோர் கூடித் தந்துவிடுவர் என்று எண்ணிக்கொண்டுள்ளனர்.

தென்னகத்துக் காங்கிரஸ் தலைவர்கள், தி. மு. க, கவனிக்கப்படவேண்டிய அவசியமே இல்லாத ஒரு சிறு கும்பல் என்று வடக்கே அமைந்துள்ள பேரரசு நடாத்துவோருக்குக் கூறிவிட்டனர்; ஆனால் நாளும் கழக நடவடிக்கைகள் புது விறுவிறுப்புடன் நடப்பதும், மக்கள் ஆதரவு பெருகுவதும், கிளர்ச்சிகளில் தி. மு. கழகம் ஈடுபடவேண்டிய நிலையும் தேவையும் ஏற்படும்போது, அதன் வடிவமும் வண்ணமும் வகையாக இருப்பதும், பேரரசினருக்குப் புரிந்துவிட்டது. எனவே அவர்கள் தி மு. க. பற்றி நீங்கள்,

தப்புக் கணக்கு காட்டினீர்கள்.
தவறான விளக்கம் கொடுத்தீர்கள்.
வளரவிட்டு விட்டீர்கள்.
வெறும் வாய்ச்சவடால் அடிக்கிறீர்கள்.

என்று கூறிக் கண்டிக்கிறார்கள்; ஏன் தி. மு. கழகம் வளருகிறது? சிறு கும்பல் என்றீர்கள்; அது பெரும் இயக்கமாகி இருக்கிறது; சீந்துவார் இல்லை என்றீர்கள், எல்லாத் துறைகளிலும் கழகக் கரம் தெரிகிறது; சிதறிப்போகும் என்றீர்கள் வளர்ந்த வண்ணம் இருக்கிறது; ஏன் இப்படித் தவறான தகவல் கொடுத்தீர்கள் என்று இடித்துக் கேட்கிறார்கள்.

பேரரசிலுள்ளோரின் மனப்போக்கை எடுத்துக்காட்டும் முறையிலே வடநாட்டு 'ஏடுகள்' அடிக்கடி எழுதுகின்றன.

தம்பி! சட்டமன்றத்தில் ஒருமுறை, நிதி அமைச்சர் சுப்ரமணியம்,

திராவிடநாடு கேட்பதைப் பத்து வருடம் தள்ளிப்போடும்படி

பேசினாரே, நினைவிலிருக்கிறதல்லவா? அப்போது, பம்பாய் ஆங்கில ஏடொன்று, எடுத்தது பேனா, தொடுத்தது கண்டனம் அமைச்சர்மீது.

(9-ம் பக்கம் பார்க்க)

249

நம்நாட்டு கமலம்!

மலர் 20] ஆண்டு சந்தா ரூ. 8 (19—11—61) தனிப்பிரதி 16 காசு [இதழ்

அவள் பெயர் கமலம்!

வந்தாரை வாழவைத்த சிறப்பு வரலாறு பெற்ற இனத்தில் தோன்றினாள்!

மாடுகட்டி போரடித்தால் மாளாது என்று யானைக் கட்டி போரடித்த பொன்னாட்டில் பிறந்தாள்! வளர்ந்தாள்!

தங்கத்தால் அழகு அணிகளை செய்யும் ஆற்றல் படைத்த கணவனையும் பெற்றாள்! மூன்று குழந்தைகளுக்கும் தாயானாள்! இருந்தும் அவள் இல்லறத்தில் இன்பம்காணவில்லை! வேலையற்றுத்தவித்தான்கணவன். வேலைத்தேடி ஊர்ஊராக சென்றனர். உழைக்க விருப்பமும்; உடல் வலிமையும், தொழில் நுணுக்கம் இருந்தது. ஆனால் பயன்படுத்தும் வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை. குடும்பம் தவித்தது. குழந்தைகள் பட்டிணியால் தவித்தன. பெற்றக் குழந்தைகளை பேணிவளர்க்க, கமலம் வீடுவீடாக பிச்சை எடுத்தாள். அதிலும் ஏமாற்றம் கண்டாள்! வேறு என்ன செய்வாள்? வாழவழிதான் ஏது? எண்ணி எண்ணி, இறுதியில் சாவதேமேல் என்று முடிவு செய்தாள்! நஞ்சை நாடினாள். மழலைமொழிபேசும் குழந்தைகளைச் சாகடித்தாள்!

பாலூற்றி வளர்க்கவேண்டிய தாய், பெற்றக் குழந்தைகளுக்கு விஷத்தை கொடுத்தாள்! தானும் தற்கொலை செய்துக்கொள்ள முயன்றாள்.

அவளை சாகவும்விடவில்லை சட்டம்! கைதானாள். கொலைக் குற்றத்திற்கும், தற்கொலைக் குற்றத்திற்கும் ஆளாகி ஆயுள்தண்டனை பெற்றாள்!

என்ன? கதையோ, என்று எண்ணத்தோன்றும் இல்லை, இல்லை! கற்பனையல்ல இது—உண்மையில் நடந்தது!!

நாட்டை சுரண்டிய அந்நிய அரசு காலத்தில் அல்ல—வெள்ளையனை நாங்கள்தான் விரட்டினோம் என்று வம்புபேசும் காங்கிரசு ஆட்சியில்தான்.

ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் தீட்டிவிட்டோம்—கோடிக் கோடியாக செலவிட்டுவருகிறோம், சமத்துவம் பூத்துவிட்டது, செழுமை மலர்ந்துவிட்டது, வாட்டம்மறைந்துவிட்டது, வாழ்வு செழித்துவிட்டது என்று வாய்ப்பறை சாற்றும் காங்கிரசு ஆட்சியில்தான்!

சில நாட்களுக்குமுன் நீதிமன்றத்திலே நிறுத்தப்பட்ட கமலத்தின் வரலாறுதான் இது — கதையல்ல, கற்பனையல்ல!

குபேர குடும்பங்கள், இந்த அரசு ஆண்ட காலத்தில் பெருகியிருக்கின்றன. டாட்டா குடும்பத்தின் மூலதனம் 290-கோடி, பிர்லா குடும்பத்தின் மூலதனம் 291-கோடி.

'மாதிரி'சோஷியலிச சமுதாயத்தைப்படைக்கஉறுதி பூண்டவர் ஆட்சியில் பணக்காரர்கள் மேலும்பணத்தை குவித்துக்கொண்டார்கள். 1947-ம் ஆண்டில் ரூபாய்-3 இலட்சத்திற்கு அதிகமாக ஆண்டு வருமானம் பெற்றிருந்தவர்கள் 1172-பேர். 1960-ல் 2693-பேர்கள்!

ஆண்டுக்கு ஒரு இலட்சம் முதல் இரண்டு இலட்சம் வரை வருமானம் பெற்றிருந்தவர்கள் 1947-ல் 830 பேர்! 1960-ல் 1532 பேர்!

இருந்தும் கமலத்தின் குடும்பம் வாழமுடியாது ஒழிந்தது. உழைக்க ஆயத்தமாக இருந்தார் கணவன்—ஆனால் அவருக்கு எங்கு சென்றாலும் வேலை கிடைக்கவில்லை. கஞ்சிக்குகூட வழியில்லை இந்த குடும்பத்திற்கு. இலட்சாதிபதிகளை பெருக்கிய ஆட்சி ஏழைகளை 'பிச்சாங்தேகி'களாக்கிற்று. வாழவைக்கவேண்டிய அரசு, வாழவும் வழி செய்யவில்லை — சாகவும்விடவில்லை. காங்கிரசும் 14 ஆண்டுகள் ஆட்சி செலுத்திவிட்டது! பலகோடி செலவிட்டு ஐந்தாண்டு திட்டங்களை அமுலாக்கிவிட்டதாக மனநிறைவு கொள்கிறது.

தென்னகத்தில், நம் திராவிடத்தில் ஏழைகளுக்கு ஏற்றமில்லை — உழைக்கத் தெரிந்தவர்களுக்கு வேலையில்லை—பாட்டாளி குடும்பங்களுக்கு வாழ வழியில்லை—பெற்றக் குழந்தைகளை பேண முடியவில்லை—இல்லறம் இன்பமாக இல்லை! இதுதான் உண்மை.

கமலத்தின் சோகவரலாறு புகட்டும் உண்மை இதுதான். பகலுவீர் இதனை எங்கும். புகட்டுவீர் இதனை எல்லோருக்கும். செப்பிடுவீர் காங்கிரசு ஆட்சியின் சாதனையை!

கமலத்தின் வழக்கை விசாரித்த நீதிபதிகள் ஆட்சியாளர்களைப்பற்றி எடுத்துரைத்த கருத்தையும் மக்கள் மன்றத்திலே பரப்புக!

> "இந்த வழக்கில் தனிப்பட்ட ஒரு நபரின் அவல நிலையை சமுதாயம் முழுவதும் ஆராய்ந்து மீண்டும் இப்படிப்பட்ட ஒரு கொடுமை ஏற்படாது காக்கவேண்டும்."
>
> "செழுமையான சமுதாயத்தில்; வாழ்ந்தால்மட்டும் போதாது, நல்ல முறையில் வாழ வழிவகை இருக்கவேண்டும்."
>
> "ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் இதனை பொருட்படுத்தி, தக்க சீர்திருத்த திட்டங்களை மேற்கொண்டு, இந்த வழக்கில் கண்ட குற்றவாளியைபோன்று மீண்டும் யாரையும் குற்றவாளிகளாக்காது இருக்க முற்படவேண்டும். நல்ல உடல் வலிமை இருந்தும், உழைக்க முயன்றும், வாழவே முடியாது திண்டாடிடும் நிலையை போக்க வேண்டிய பணியில் கோலேந்திகள் ஈடுபட வேண்டும்."

★

சட்டம்

அரசியல் வரலாற்றில் சட்டம் என்பதற்கு சரியான விளக்கம் என்ன? ஒரு நாட்டின் சட்ட திட்டங்கள் எவ்வாறு உருவாக்கப்படுகின்றன—என்பது போன்ற வினாக்களுக்கு அரசியல் அறிஞர்கள் பலர் கொடுத்த விடைகளை இப்பொழுது பார்ப்போம். மக்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட எண்ணங்களும், வழக்கங்களும் ஒரு அரசாங்கத்தினுடைய அதிகாரத்தின் மூலமாக சமுதாயத்திற்கு வழங்கப்படுகின்ற பொழுது அதுவே சட்டம் என்று அழைக்கப்படுகிறது என்று வில்சன் என்பவர் கூறினார். பவுன்டு என்பவர் சட்டத்தைப்பற்றி கூறுகையில் நீதியை நிலைநிறுத்த மக்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விதி முறைகளே சட்டம் எனப்படும் என்றார். "தன்னுடைய குடிமக்களுக்காக மன்னன் இடுகின்ற ஆணையே சட்டம் என்று ஜான் எர்ஸ்கின் என்பவர் கூறிப்போந்தார். அரசாங்கம் செயல்படுத்துகின்ற உரிமைகளே சட்டம் என்றார் கிரீன் என்ற அரசியல் அறிஞர்.

பொதுவாக சட்டம் என்பதற்கு மனிதனின் செயலாற்றலை ஒழுங்குபடுத்த நிர்ணயிக்கப்பட்ட விதிமுறைகள் என்ற விளக்கம் பலரால் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அரசியல் வரலாற்றில் வில்சன், கிரீன், சால்மண்ட், எர்ஸ்கின் ஆகியவர்களின் விளக்கங்களே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இவர்கள் தெளிவான விளக்கத்தை அறிந்திருக்கிற காரணத்தால் இதையே மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் சட்டம் எப்படி உருவானது என்பதுபற்றி மூன்றுவித அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன. ஆஸ்டின், மாக்கியவல்லி, போடின், ஹாலண்ட் ஆகிய அரசியல் அறிஞர்கள் சட்டம் எவ்வாறு உண்டாக்கப்பட்டது என்பதற்கு கீழ்க்கண்ட விடையை அளிக்கின்றனர்; அவர்கள் விளக்கம் இது தான்.

அரசியல் அதிகாரம் அனைத்தையும் கொண்ட ஒரு அமைப்பு அல்லது ஒரு மன்னன் சட்டத்தை ஏற்படுத்துகிறான். பலாத்காரத்தின் அடிப்படையிலே சட்டம் செயலாற்றப்படுகிறது. எப்படியென்றால் 'திருடுவது குற்றம்' என்று ஒரு மன்னன் சட்டம் இயற்றினால் அந்த சட்டத்திற்கு மக்கள் கீழ்படிந்து ஆக வேண்டும். மக்கள் கீழ்படிவதற்கு காரணம் சட்டத்தை ஏற்படுத்திய மன்னனிடம் சகல அதிகாரங்களும் இருக்கின்றன. அந்த அதிகாரத்தின் மூலம் சட்டத்திற்கு பணிய மறுப்பவர்களை அவன் தண்டிக்க முடியும். ஆகவே தண்டனைக்கு பயந்து மக்கள் கீழ்படிகிறார்கள். ஆகவே சட்டம் பலாத்காரத்தின் அடிப்படையில் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்று ஆஸ்டின் கூறுகிறார். ஆஸ்டினின் இந்த வாதத்தை இத்தாலிய அரசியல் சாணக்கியன் மாக்கியவல்லி தனது 'இளவரசன்' (1513) என்ற நூலிலும் போடின் தனது 'குடியரசு' என்ற நூலிலும் ஒப்புக்கொண்டுள்ளார்கள். அரசியல் அறிஞர் 'ஹாப்சும்' இந்த கருத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். 'மன்னன் இட்ட கட்டளையே சட்டமாக உருவாயிற்று' என்று ஹாப்ஸ் கூறுகிறார். மன்னன் இடுகின்ற ஆணை மக்களுக்கு தீமை தருவதாக இருந்தாலும் அதுவும் சட்டமாகவே கருதப்படும். அதற்கும் மக்கள் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டும். அதே போன்று மன்னன் இடுகின்ற ஆணை மக்களுக்கு நன்மை தருவதாக இருந்தாலும் அதுவும் சட்டமாக கருதப்படும். அதற்கும் மக்கள் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டும்.

பெஸ்கி, எம். ஏ.

அடுத்தபடியாக வரலாற்று விளக்கம் (Historical School) என்ன கூறுகிறது என்பதைப் பார்ப்போம். இந்த வரலாற்று விளக்கத்தை அளித்தவர்கள் சர் ஹென்றி மெயின் என்ற அரசியல் அறிஞரும் சேவிங்னி என்ற அரசியல் அறிஞருமாவர். இவர்கள் முதலில் கூறப்பட்ட விளக்கத்திற்கு மாறான ஒரு கருத்தை தெரிவிக்கிறார்கள். மன்னன் ஆணையே சட்டம் என்ற கருத்தை மறுத்து கூறுகிறார்கள். சமுதாய அமைப்பு முறை எல்லாக் காலத்திலும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதில்லை. காலத்திற்கு காலம் இந்த அமைப்பு முறை மாற்றம் அடைந்து வருகிறது. இன்றுள்ள நிலை நாளை மாறுபடுகிறது. நாளைய புதுமை நாளை மறுநாள் பழமையாக காட்சியளிக்கப்படுகிறது. இப்படி மாறி வருகிற முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிற சமுதாயத்தில் ஏற்படுகிற வளர்ச்சியின் மூலம் சட்டம் மெல்ல மெல்ல உருவாக்கப்படுகிறது என்று இவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

மூன்றாவது வகை விளக்கத்தை அளித்தவர் க்ரேபி என்ற அரசியல் அறிஞர். இவர் தன்னுடைய நாட்டைப்பற்றிய புதுமுறை எண்ணம் (1930) என்ற நூலில் சட்டம் எவ்வாறு ஏற்பட்டது என்பதற்கு விளக்கம் அளிக்கிறார். இவருடைய விளக்கம் இதுதான். உலகில் நல்லது,

கெட்டது என்ற இருவகை இருக்கின்றன. நன்மை, தீமை என்று இரண்டு எப்பொழுதுமே இருந்து வந்திருக்கிறது. நன்மை பயக்கக் கூடியதை நம்முடைய மனது தானாகவே விரும்பி வரவேற்கிறது; தீமை தரக்கூடியவைகளை நம்முடைய மனது தாமாகவேவெறுத்து ஒதுக்கு கிறது. இது நன்மை இது தீமை என்று பகுத்து அறியக்கூடிய திறமை நம்மிடையே இருக்கிறது. இந்த அடிப்படையிலேயே சட்டம் எழுந்தது. நன்மை பயக்கக்கூடியவைகள் செயலுக்கு ஏற்றவைகளாகவும் தீமை அளிக்கக்கூடியவைகள். புறக்கணிக்கத் தகுதிவாய்ந்தவைகளாகவும் கருதப்பட்டன. இதுவே சட்டமாக உருவெடுத்தது.

இந்த மூன்றுவிளக்கங்களில் எது எதை ஏற்றுக்கொள்வது எதை தள்ளுவது என்ற பிரச்சினை வருகிறது. மூன்று விளக்கங்களிலும் ஓரளவு உண்மையிருக்கிறது. "அதாவது மக்களால் சரியென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு கருத்து அரசியல் அதிகாரம் படைத்தவர்கள் மூலமாக வெளியிடப்படும்பொழுது அது சட்டமாக கருதப்படுகிறது. இது சமுதாயத்தின் மாற்றத்தாலும், கால வளர்ச்சியாலும் ஏற்படலாம்." இதுவே சட்டம் எவ்வாறு ஏற்பட்டது என்ற வினாவிற்கு சரியான விடையாகும்.

இனி சட்டம் எதிலிருந்து எடுக்கப்படுகிறது என்பதை பார்ப்போம். எத்தனையோ வழிகளின்மூலம் 'சட்டம் இயற்றப்படுகிறது. ஹாலண்ட் என்ற அரசியல் அறிஞர் சட்டம் ஆறு வழிகளிலிருந்து உருவாக்கப்படுவதாக கூறுகிறார். முதலாவது வழி பழக்கவழக்கம். ஒரு சமுதாயத்தில் நிலவுகிற பழக்கவழக்கங்களே சட்டங்களாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. உதாரணமாக தகப்பன் மகனுக்குமுள்ள உறவு, வியாபார தொடர்பாக உள்ள கொடுக்கல் வாங்கல் விதிகள் இவைகளெல்லாம் சமுதாயத்தில் பலகாலமாக இருந்த வழக்கங்களையே அரசாங்கம் பின்னர் சட்டமாக ஏட்டிலே தீட்டி நாட்டிலே நடமாடவிட்டது. மக்கட் சமுதாயம் முன்னேறாமல் 'கொண்டதே கோலம் கண்டதே காட்சி' என்று காட்டுமிராண்டியாய் வாழ்ந்த காலத்தில் இந்த பழக்க வழக்கங்களே ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட அனைவரும் கீழ்ப்படியவேண்டிய சட்ட திட்டங்களாக மாறின. சான்றாக பெரியார் ஈ. வெ. ரா. போன்றவர்கள் பகுத்தறிவுப் பிரசாரம் தீண்டாமை ஒழிப்பு பிரசாரம் செய்வதற்கு பல ஆண்டுகளுக்குமுன்பு தமிழ்நாட்டில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களை கோயிலுக்குள் அனுமதிக்க பொதுமக்களே மறுத்து வந்தார்கள். ஆண்டாண்டு காலமாக இருந்துவந்த காலம் இடையில் ஒரு சட்டமாகவே செயல்பட்டு வந்தது. பின்பு சமுதாய முன்னேற்றத்தின் காரணமாக இந்த சட்டம் நொறுங்கியது. இங்கிலாந்தில் இன்றைய தினம் செயல்பட்டு வருகின்ற சட்ட திட்டங்கள் அந்த நாட்டு மக்களின் பழக்க வழக்கங்களின் அடிப்படையில் எழுந்தவைதான் என்பதை எவரும் மறுக்கமுடியாது.

பழக்க வழக்கங்களுக்கு அடுத்த படியாக மதத்தை குறிப்பிடலாம். பழங்காலத்தில் மன்னர் இட்ட கட்டளையைவிட மகேசன் கட்டளையையே மக்கள் பெரிதும் மதித்தார்கள் ஏதாவது ஒரு கட்டளையை பிறப்பித்து இது மதகுருமார்களால், அளிக்கப்பட்டது என்று கூறி அதற்கு 'மதமுலாம்' பூசுவதன் மூலம் அந்த கட்டளைக்கு நாட்டு மக்கள் மதிப்பும் மரியாதையும் அளித்தார்கள். பழங்காலத்தில் பழக்கவழக்கங்கள், அரசியல் முதலியவற்றுடன் மதமும் பிரிக்க முடியாதபடி பின்னிக்கிடந்தது. குறிப்பாக பண்டை ரோமில் மன்னன் இட்ட கட்டளைகள் மதத்தின் பெயராலேயே மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. இன்றைய தினம் வழங்குகிற இந்து முஸ்லீம் சட்டங்கள்கூட மதத்தின் அடிப்படையில் எழுந்தவைதான் என்பதை அனைவரும் அறிவர். எனவே சில சந்தர்ப்பங்களில் மதத்தின் வேதப்புத்தகங்கள் கூறுகிற கட்டளைகள் சட்டங்களாக உருமாறி இருக்கின்றன.

ஆனால் மிகவும் கற்றுத் தேர்ந்த அறிவாளிகளுடைய அபிப்பிராயங்களே சரியான சட்டங்களாக ஒப்புக்கொள்ளப்படுகின்றன. உதாரணமாக இங்கிலாந்தில் இருந்த தலை சிறந்த அறிஞர்களான கோக், பிளாக்ஸ்டோன் ஆகியோரது அபிப்பிராயங்கள் நீதிமன்றத்தால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு சட்டமாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அமெரிக்காவில் உள்ள அறிஞர்களான ஸ்டோரி, கென்ட் ஆகியோரது கருத்துக்கள் சட்டங்களாக நீதிமன்றங்களாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. நீதிமன்றங்களில் வீற்றிருக்கிற நீதிபதிகளும் சில சந்தர்ப்பங்களில் சட்டங்களை உருவாக்குகிறார்கள். ஒரு வழக்கை எடுத்து அதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து தீர்ப்பை வெளியிடுகின்ற பொழுது அந்த குறிப்பிட்ட சட்டத்தை விரிவுபடுத்தி விளக்குகிறார்கள். அந்த சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள் புதிதான ஒரு சட்டத்தை உருவாக்கவேண்டிய சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. ஆனால் இன்றைய தினம் உலகின் பெரும் பகுதியில் சட்டத்தை உருவாக்க சட்டமன்றங்கள் இயங்கிவருகின்றன. குறிப்பாக ஜனநாயக அரசியலமைப்பு கொண்ட நாட்டில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் அடங்கிய சட்டமன்றம் சட்டத்தை தீட்டுகிறது.

★

செங்கற்பட்டு மாவட்டத் தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு

டிசம்பர் 2, 3 ஆகிய இருநாட்கள், சென்னையை அடுத்துள்ள வில்லிவாக்கம், சிங்காரம்பிள்ளை உயர்நிலைப்பள்ளியில் நடைபெறும் மாநாட்டில் கல்வித்துறை முதல்வர் சுந்தரவடிவேலு, அமைச்சர் பக்தவச்சலம், அண்ணாதுரை, இரா. நெடுஞ்செழியன், மா. பொ. சி, பேராசிரியர் மா. இ. தசரதன், பரமசிவானந்தம் மற்றும்பலர் கலந்து கொள்வார்கள்,

2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

"கழனிகிட்டே என் பெண்சாதி இருக்குதுங்க" தைரியத்தை திரட்டிக்கொண்ட மருதன், ஒருவாறு திக்கித் திணறிக் கூறினான், "என் மகளுக்கு அடுத்த மாசத்திலே கல்யாணம் செய்துபோடலாம்னு இருக்கேன்..."

"கல்யாணமா...! நான்கூட ஒரு கல்யாணம் செய்யத்தான் திட்டம் போட்டுகிட்டிருக்கிறேன். அதுக்காக வேண்டிய வேலைகளைச் செய்யத்தான் மந்திரி வீடு முதல் மாலை கட்ற மாணிக்கம் வரை அலைஞ்சுகிட்டிருக்கேன். அதனாலேதான் கழனிகாட்டை வந்து பார்க்கக்கூட முடியவில்லை; இருக்கட்டும். இப்ப நீ உன் மகளுடைய கல்யாணத்திற்குப் புணம் கேட்கத்தான் வந்திருப்பேன்னு நினைக்கிறேன் வார்த்தையை நீட்டி இழுத்தார் பஞ்சாட்சரம்.

தான் வந்த காரியத்தைப் புரிந்துகொண்டு, அவராகவே இவ்வளவு எளிதில் விஷயத்திற்கு வந்துவிட்டாரே என்று உள்ளுக்குள் மகிழ்ந்துகொண்ட மருதன், "ஆமாங்க" என்று தலையாட்டினான்.

தொண்டையைக்கனைத்துவிட்டுக்கொண்ட பஞ்சாட்சரம் தொடங்கினார், "நீ நடத்தப்போற கல்யாணத்துக்கு ஒரு முன்னூறு ரூபாய் இருந்தால் போதும்தான்... ஆனால், இப்பொழுது என்னிடத்தில் ஒருபைசாக்கூட கிடையாது. நான் ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிற கல்யாணத்திற்கு நாதசுவரம் வாசிக்க, காட்டுப்பட்டிக் கந்தசாமிப்பிள்ளைக்கு இன்றைக்குப் பணம் அனுப்ப நெனைச்சியிருந்தேன்; ரொக்கமில்லாததாலே 'செக்'கைத்தான் அனுப்பமுடிந்தது. காசியிலேயிருந்து வரப்போற ஐயருக்கு இன்னும் பணமே அனுப்பலே; கச்சேரிபண்ண கனகாம்புஜத்துக்கு வேறு அனுப்பவேண்டும். இன்னும் எவ்வளவோ ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டியிருக்கு" தான் நடத்தப்போகும் திருமணத்தின் ஏற்பாடுகளை அடுக்கிக்கொண்டு வந்த பஞ்சாட்சரம், "இதெல்லாம் உனக்கென்ன தெரியப்போவுது! சரி சரி எல்லாம் அறுவடை முடியட்டும் பிறகு பார்த்துக்கொள்ளலாம்" என்று கூறிமுடித்தார்.

பண்ணையார் கூறுவதும் சரியென்றேபட்டது மருதனின் அறிவுக்கு. "சரீங்க... நான் போயிட்டு வரட்டுங்களா...? 'பயிர் பச்சைகளை கவனமா பாத்துக்க! அது நல்ல மாதிரி வெளைஞ்சு நாலு காசைத் தந்தால்தான் உன் மகளோட கலியாணம் கிலியாணமெல்லாம்!" உபதேசமொன்றை உதிர்த்துவிட்ட பண்ணையார் பஞ்சாட்சரம், அனுப்பிவிட்டார் மருதனை.

பார்த்தவர்களின் மலைப்பு—பக்கத்துக் கழனிக்காரர்களின் புகைச்சல்—பண்பிலாதவர்களின் ஏளனம்; எதையும் பொருட்படுத்தாமல் தன் உழைப்பின் துணையைக்கொண்டு மருதன் பயிரை வளர்த்தான். கதிர் கட்டியது. தவழ்ந்து வரும் காற்றிலே கதிர்களின் பாரம் தாங்காது தள்ளாடும் நெற்பயிரைக் கண்டபோது, மருதனுக்கு உண்டான மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையே இல்லை. இன்னும் சில நாட்கள்தான்! அறுவடை முடிந்துவிடும்; பண்ணைக்காரர் பணம் தருவார்! அருமை மகள் மங்கையின் மணத்தை முடித்து விடுவோம் என்று, நாட்களை எண்ணியெண்ணிக் கடத்தி வந்தான், — பிள்ளைவீட்டாருடன் திருமணத்திற்கு நாளொன்றையும் குறித்துவிட்டு.

மேகங்கள் திரண்டன; வானம் கருத்தது. இயற்கை சீறத்தொடங்கியது. பருவம் தப்பிய மழை பயங்கரமாகப் பொழிந்தது. வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தது! விளைந்த பயிர்களெல்லாம் வெள்ளத்திற்கு இரையாகின. மரங்கள் சாய்ந்தன; மாடு கன்றுகள் அடித்துச் செல்லப்பட்டன. குமுறிய இயற்கை குடிசைகளையெல்லாம் பிய்த்துப் பிடுங்கியெறிந்தது! ஏழை எளியோர்களின் வாழ்க்கையில் விளையாடி, நாசப்படுத்திவிட்டு ஓய்ந்தது மழை.

தலைமீது இடி விழுந்தவன்போல், பொங்கிவரும் துக்கம் தொண்டையை அடைக்க, குமுறிக் குலைந்து, அதிர்ந்துபோய்விட்டான் மருதன். தன்னைத்தானே ஒருவாறு தேற்றிக்கொண்டு, பண்ணைக்காரரிடம் சென்று கேட்டுத்தான் பார்ப்போமென்று புறப்பட்டுப்போனான். எதிர்பார்த்த பலன்–பதிலே கிடைத்தது; 'இல்லை' என்று. அத்துடன் பயிர்களெல்லாம்பாழாய்விட்டனவே என்ற ஆத்திரத்தில், வாய் வலிக்கு மளவிற்கு வசைபாடியும் அனுப்பிவிட்டார்.

பரிதாபத்திற்குரிய பாட்டாளி மருதன், செய்வதொன்றும் தோன்றாமல் திகைத்துத் தேம்பியபடி உட்கார்ந்துவிட்டான், தான் போட்ட திட்டம் — எண்ணியபடி மகளுக்கு மணம் செய்யமுடியவில்லையே என்று மன அரிப்பால் கொந்தளித்துக்கொண்டிருந்தான். அவன் உள்ளமெழுப்பிய வேதனைக் குரலுக்கு விடிவைத் தரவேண்டியவர், அங்கே ஒரு சாதனைசைச் செய்துகொண்டிருந்தார்.

அதோ......! நாதசுவரம் இன்னிசைக்க, கொட்டுமேளம் முழங்க, நவநாகரீக இசைக்கருவிகள் ஒருபுறம் இசைத்துக்கொண்டிருக்க, ஐயர்கள் மந்திரத்தைப் புரியாத மொழியில் புகன்றுகொண்டிருக்க, அங்கே அமர்ந்திருந்தவர்கள் தத்தம் மனம்போன போக்கில் உரையாடிக்கொண்டிருக்க, மொத்தமாகச் சேர்த்து ஒலிபெருக்கி 'ஓ'வென்ற இரைச்சலுடன் முழங்கிக்கொண்டிருக்கிறதே, அங்கே ஒரு திருமணம்தான். பிரமுகர்கள், கனம்கள், பெருந்தலைகள் புடைசூழ நடத்திக்கொண்டிருந்தார் பண்ணைக்காரர் பஞ்சாட்சரம். மணமக்கள் யார் தெரியுமா...? அரசன் — வேம்பு, ஆம்; அவர் நடத்திக்கொண்டிருந்த திருமணம், அரசமரத்திற்கும் வேப்பமரத்திற்கும்!

★★★★★★★★★★★★★

தி. மு. க. தேர்தல் பிரச்சார நாடகம்!

"கலைச்சுடர்" கலைக்குழு அளிக்கும்

"எங்கள் ஓட்டு உங்களுக்கே!"

(சிலவு துகை மட்டும் பெற்றுக்கொண்டு நடத்த முன்வரும் கலைக்குழு)

கழகக் கொள்கை விளக்கத்துடன், பழமை விரும்பி ஒருவரின் வெறிபிடித்த செயலை படம்பிடித்துக் காட்டும் கதை.

நடிகர்கள்:

என்.எஸ். நடராசன், காஞ்சி செந்தாமரை, எஸ்.எஸ். சிவசூரியன், டி.என். பாலையா, மற்றும் நடிக, நடிகையர்.

விபரங்கட்கு:

டி. என். பாலையா,
5, பெர்தோ தெரு, சென்னை-14.

★★★★★★★★★★★★★

4-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

ஏப்படி, சமரசம் பேசலாம்?

பத்து வருஷத் தவணை கேட்கலாமா?

கழகத்துக்கு நீ உடந்தையா?

கதர் உடையில் கழகமா?

இப்படிப்பட்டவர் காங்கிரஸ் அமைச்சராக இருக்கலாமா?

அண்ணாத்துரையே பரவாயில்லை, பிரிந்துபோகிறேன் என்கிறான், அமைச்சர் வேலை பார்க்கும் காங்கிரஸ்காரர், 10 வருடம் ஒட்டிக்கொண்டு இருந்துவிட்டு, அகப்பட்டதைச் சுருட்டிக்கொண்டு, பிறகு நாட்டைப் பிரித்துக்கொள்ளத் திட்டமிடுகிறார்.

இது மிகமிக ஆபத்து!

காங்கிரஸ் அமைச்சரின் பேச்சு, கண்டிக்கத்தக்கது.

என்றெல்லாம் அந்த ஆங்கில ஏடு எழுதிற்று.

உணருகிறார்களோ இல்லையோ, பேரரசு நடாத்தும் நிலையில் உள்ள வடநாட்டுத் தலைவர்கள், கழகத்தின் மீது கோபம் கொள்கிறார்கள்; ஆனால் தென்னகத்துக் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் மீதோ, சந்தேகம் கொள்கிறார்கள்.

இவர்கள் பதவியில் ஒட்டிக்கொண்டு, பலனைச் சுவைத்துக்கொண்டு இருப்பதால், பல்லிளித்துக் கொண்டுள்ளனர்; உள்ளூர இவர்களுக்கும் கழகக்காரர் போலவேதான், வடநாடு தென்னாடு என்ற பேத உணர்ச்சி இருக்கிறது; இவர்கள்,

கூடிக் குடிகெடுக்கிறார்கள்

உள்ளொன்று வைத்து புறமொன்று பேசுகிறார்கள்.

இந்தியா ஒன்று என்கிறார்கள் "எமக்கு இவ்வளவுதானா?" என்று பங்குச் சண்டை போடுகிறார்கள்!

இவர்களை முழுவதும் நம்பிவிடுவதற்கு இல்லை! எந்த நேரத்திலும் இவர்கள் தமது கோலத்தை மாற்றிக் கொள்வார்கள்; கோபம் கக்குவார்கள்! இவர்கள்மீது எப்படியும் ஒரு கண் வைத்தபடிதான் இருக்கவேண்டும், என்று பேரரசினர் எண்ணுகின்றனர்.

எனவே வடக்கே அமைந்துள்ள பேரரசினை நடாத்திச் செல்பவர்கள், காங்கிரஸ் கட்சியினராக இருப்பினும், தென்னகத் தலைவர்களைச் சந்தேகிக்கிறார்கள்.

இது, தென்னகத் தலைவர்களுக்கும் புரிந்துவிட்டது.

எனவே அந்தச் சந்தேகத்தையும் துடைத்துத் தீரவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. எனவே, தென்னகக் காங்கிரஸ் தலைவர்கள், பேரரசு நடாத்தும் பேறு பெற்றோரின் 'தாக்கீது' கண்டு, கடுங்கோபத்தை வரவழைத்துக்கொண்டு, தி. மு. கழகத்தைத் தாக்கிடத் துணிவு கொண்டுவிட்டனர். ஆமடா தம்பி, ஆமாம்! உள்ளதை உள்ளபடி கூறிவிட்டேன்! உண்மையை மறைக்க விரும்பவில்லை. தி. மு. கழகத்தை ஒழிக்க, எல்லாவிதமான வலிவினையும், திட்டமிட்டுச் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது, காங்கிரஸ் கட்சி.

அச்சமூட்டக் கூறுவதாக எண்ணிக்கொள்ளாதே! ஆனால், அலட்சியத்தாலே, உண்மையை மறைத்து வைப்பது தவறல்லவா? அதனால் கூறினேன்.

வலிவு கண்டு அஞ்சும் இனம் அல்ல நீ; அறிவேன்; பெருமைப்படுகிறேன்!

நான், தென்னகக் காங்கிரசு தலைவர்கள், பேரரசு நடாத்துவோரின் சந்தேகத்தை நீக்கவும், கசப்பைப் போக்கவும், தி. மு கழகத்தைத் தாக்குவதுதான், தமக்குள்ள ஒரேவழி என்ற முடிவுக்கு வந்து தளவாடங்களைத் திரட்டி வைத்துக்கொண்டும், துந்துபி முழக்கிக் கொண்டும், தொடை தட்டிக்கொண்டும் கிளம்பும் நிலையைக் காட்டுவது—அச்சம் ஏற்படுத்த அல்ல—தம்பி! உன் உயர்தரமான உழைப்பின் பயனாகக் கழகம் பெற்றுள்ள வளர்ச்சி, அத்துணை பெரிது, அத்துணை வலிவு மிக்கது, எனவேதான், கழகத்தைத் தாக்க, காங்கிரசு அத்துணை திட்டமிட்டுத் தளவாடங்களைத் திரட்ட வேண்டி வருகிறது என்பதை உணர்ந்து உவகை பொங்கும் நிலையைக் காணத்தான்!

பத்துப்பேருக்கு நடுவே, வீற்றிருக்கும் ஒருவன், அணிபணி பூண்டிருப்பினும், நறுமணம் பூசியிருப்பினும், நகைமுகம் காட்டிடினும், ஒருவரும், திரும்பியும் பாராமல், என்ன என்று கேளாமல், அலுவல்களைக் கவனித்துக் கொண்டும், உரையாடி மகிழ்ந்தபடியும் இருந்திடின், கவனிக்கப்படாமலிருப்பவன், மனம் என்ன பாடுபடும்! அங்கு உள்ள சுவரினையும் கதவினையும், விரிப்புதனையும் பிறவற்றையும், எங்ஙனம் காண்போர், அவை குறித்து, நாட்டம் ஏதும் காட்டாதிருப்பரோ, அஃதே போல, நடுவிலே இடம்பெற்றுள்ள ஒருவனைக் கண்டவர்கள், துளியும் பொருட்படுத்தாது இருப்பின், வெட்கம் பிய்த்துத் தின்னும், வேதனை பீறிட்டு எழுமல்லவா? உருவம்கூடவா தெரியவில்லை! உரையாடக் கூடவா, மனம் இல்லை! அற்பனென்று எண்ணிக்

கொண்டனரோ? அனுமதேயம் என்று கருதினரோ?— என்றெல்லாம் எண்ணி ஆயாசப்படுவானல்லவா?

பொதுத் தொண்டில் ஈடுபடுவோரின், மனதை வெகுவாகப் புண்படுத்தக்கூடியது,

எதிர்ப்பு
ஏசல்
இழிமொழி
பழிச்சொல்

இவைகள் அல்ல! அலட்சியப்படுத்தப்படுவதுதான், அவர்களின் மனதை மிகுதியாக வாட்டும்; வேதனை கொட்டும்; மனம் புண்படும்.

அதிலேயும், மிகத் தேவையான, மிகத் தூய்மையான ஒரு இலட்சியத்துக்காகப் பணிபுரிவோரை, மற்றவர், கவனிக்க மறுத்தால், இலட்சியவாதிகள் இரத்தக் கண்ணீர் வடிப்பர்.

தம்பி! நமது நிலை அப்படி இல்லை! சிலகாலம், ஏறெடுத்துப் பார்ப்பதும் யாரடா அவன் என்று கேட்பதும்கூட, அளவுக்கதிகமான தகுதியைக் கொடுத்துவிடும் என்று எண்ணிக்கொண்டு, நம்மை அலட்சியப்படுத்தி வந்தனர்.

அப்போதெல்லாம், தம்பி! உண்மையைக் கூறுகிறேன் நான் குன்றிப்போனேன்.

நமது கழகத்தாரின் பேச்சு, 'ஓசை' என்ற அளவு கூடவா இல்லை; ஒருவரும் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லையே, என்றெண்ணி மெத்தவும் வாடினேன்.

பிறகுதான், மெள்ளமெள்ள, ஒருவரிருவர், நம் பக்கம் திரும்பி, 'என்ன இரைச்சல் இது?' என்று கேட்கலாயினர்; நான் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

தம்பி! கலம், வழிதவறிக் கடலிலே சென்று கொண்டிருக்கிறது. போய்ச் சேரவேண்டிய இடத்துக்கும் இப்போது கலம் ஊசலாடும் இடத்துக்கும் தொடர்பே தெரியாத நிலை! கரை காணமுடியவில்லை! கலம் உள்ளோர், எத்துணை கலக்கமடைவர்!

கடலிலேயே அமிழ்ந்து அழியத்தான் போகிறோம் என்று சிலர் அலறித் துடித்தழும் வேளை.

கலம் செலுத்துவோன், கருத்தற்றவன், திறமையற்றவன், இவனை நம்பி இந்தக் கலத்திலே ஏறிப் பயணப்பட்டதே, அறிவீனம் என்று சிலர், கைபிசைந்து கொள்கின்றனர்.

ஆற்றல் மிக்கவர் எம் தலைவர்! அவர் அறிவார் எவ்வழியும்! அலறி அழாதே ஆரணங்கே! ஆபத்தின்றிப் போய்வருவேன்! — என்று கூறிக் கண்ணீரைத் துடைத்து, கன்னத்தைத் தடவிக்கொடுத்துவிட்டு, காதலிக்குத் தைரியம் கூறி, விடைபெற்றுக்கொண்டு வந்தவன், கலம் செல்லும் நிலை கண்டு, கண்ணீர் உகுத்தவண்ணம் உள்ளான்.

கலம் செலுத்தும் தலைவனிடம் கலகலப்பாகப் பேசி வந்தவர், காணவும் கூசுகின்றனர்; காணும் போதோ, கண்கள் கேள்விக் குறிகள் ஆகின்றன!

கலம்விடு தலைவனோ, கடுங்கோபமும் கொள்கிறான், நிலைமையை அறிந்து அடக்கிக் கொள்கிறான்.

கலத்தின் மேல் தட்டிலே உலவுகிறான்; கலக்கம் நிறைந்த உள்ளத்துடன்; சுற்றுமுற்றும் பார்க்கிறான்; கரை காண முயலுகிறான்!

எங்கும் தண்ணீர்! அலைகள் எழும்புகின்றன, மடிகின்றன! நம்பிக்கை அவன் இதயத்தில் எழும்பி மடிந்த நிலைகூடப் போய்விட்டது; இதயமே பாழ் வெளியாகிவிட்டது.

புயல் வீசுகிறது! கலம் கட்டுக்கடங்காமல், எப்பக்கமெல்லாமோ இழுத்துச் செல்லப்படுகிறது! கலத்திலுள்ளோர், கூவுகின்றனர்; இருள் கப்பிக்கொள்கிறது; அந்நிலையில் மேல் தட்டிலே உள்ள கலம்விடு தலைவன், உடல்மீது ஏதோ வந்து வீழ்கிறது; என்னவென்று எடுத்துப் பார்த்தால், அரும்பும் மலரும் கலந்து காணப்படும் ஒரு பூங்கொம்பு!! கலம்விடு தலைவன் அதைக் கண்டதும், என்ன நிலை பெறுவான்? களிநடமிடுவான். ஏன்? பூங்கொத்து! ஆமாம்! பெருங்காற்றால், கிளை முறிந்து, அதிலொரு துண்டு, இங்கு அடித்துக்கொண்டு வரப்பட்டு, வீழ்ந்துளது!! ஆகவே, எங்கோ, மிக அருகில் கரை இருக்கிறது!

"கலங்காதீர்கள்! அழிவு இல்லை! கரை சேரப் போகிறோம்! இதோ, பூங்கொத்து! காற்றால் அடித்துக் கொண்டு வரப்பட்ட பூங்கொத்து! பக்கத்திலேயேதான் கரை இருக்கவேண்டும்! கரை மிக நெடுந்தொலைவில் இருப்பின், மரம் ஏது, செடிகொடி ஏது! பூங்கொத்து கண்டோம்; இனிக் கரை காண்போம். காரிருள் நீங்கிவிடும், கரை உள்ள திக்கு விளங்கிவிடும்!"—என்று மகிழ்ச்சி பொங்கக் கூறுவான்; மற்றவரும் அதன் பொருள் அறிந்து பூரிப்படைவர்!

தம்பி! பணியாற்றியபடி நாமிருந்தபோது, எவரும் நம்மைப் பொருட்படுத்தாமலிருந்த நிலை இருந்ததே, அது எனக்கு கரை காணவே முடியாதோ என்ற கலக்கத்துடன், கலம் இருந்த நிலை போன்றுதான் இருந்தது.

காற்றால் பறித்தெடுக்கப்பட்டு வந்து வீழ்ந்த பூங்கொத்துப் போலிருந்தது, நம்மைப்பற்றி நெரித்த புருவத்தினர் சிலர் கேலிமொழி பேசியபோது. கரை அரு

காமையில்தான், என்று கலம்விடுவோன் எண்ணி மகிழ்ந்ததுபோல, நான் மகிழ்ந்தேன், நம்மை, மாற்றார் தூற்றக்கேட்டு.

கவனிக்கப்பட்டுவிட்டோம், அலட்சியப்படுத்தப் படவில்லை.

அலட்சியப்படுத்தவில்லை, ஆகவே, நமது முயற்சி பொருளற்றுப் போய்விடவில்லை.

முயற்சி பொருளற்றுப் போகவில்லை, ஆகவே, பலன் தராமற் போகப்போவதில்லை.

தூற்றுகிறார்கள், ஏனெனில்கவனித்துவிட்டார்கள்.

எதிர்க்கிறார்கள், ஏனென்னில் நமக்கு வலிவு ஏறுவது புரிவதால்.

தாக்குவார்கள், நம்மைத் தகர்த்தாக வேண்டும் என்ற துடிதுடிப்பால்!

தாங்கிக்கொள்வோம், அதற்கேற்ற 'உரம்' நமக்குக் குறிக்கோளில் உள்ள பற்று பெற்றுத்தரும்.

தாங்கிக்கொண்டால், தாக்குவோருக்குக் களைப்பு மேலிடும்.

களைப்பு மேலிட்ட நிலையிலும் தாக்குவர்; மேலும் களைத்துப் போவர்!

பிறகு? பிறகா! தாக்குதல் வலிவிழக்கும்! நமது வலிவு அவர்க்கு விளங்கும்! வெற்றி நமக்குக் கிடைக்கும்.

தம்பி! விடுதலை எனும் தூயதான குறிக்கோளுக்காகப் பணியாற்றும் இயக்கம், கொள்ளவேண்டிய இந்த எண்ணம்தான், நமக்கெல்லாம்! ஆகவேதான், நாம், தாங்கிக்கொள்ளும் சக்தியைப் பெறுகிறோம்; அவர்களின் தாக்கும் சக்தி குறைந்துவருகிறது. இம்முறை நடைபெறும் பொதுத்தேர்தல், அவர்கள் தமது தாக்கும் சக்திக்குத் துணை தேடி, அதிகப்படுத்திக் கொண்டுவந்து தேர்தல் களத்தில் நம்மைத்தாக்க ஏற்பட்டுள்ள வாய்ப்பு.

இதைத் தாங்கிக்கொண்டால், தம்பி! இஃது உறுதி பிறகு அவர்களின் தாக்கும் சக்தி வலிவிழந்துபோகும்!!

பிறகு வேறுகட்டம் எழக்கூடும்! கண்காணுத் தீவுக்கு எடுத்தேகும் கட்டம்! கட்டிவைத்துச் சுட்டுத் தள்ளும் கட்டம்! கண்ணைப் பெயர்த்திடும் கட்டம்!

இப்போது, தங்களால் திரட்டமுடிந்த தளவாடங்களைக் குவித்துவைத்துக்கொண்டு, தாக்கித் தகர்த்திடுவேன் என்று அறைகூவலை விட்டபடி, காங்கிரஸ் கட்சி தி. மு. கழகத்தை, பொதுத் தேர்தல் எனும் களத்துக்கு அழைக்கும் கட்டம்.

இதிலே, நமது கழகம், தாங்கும் சக்தியை உலகறிய எடுத்துக்காட்டினுல், காங்கிரஸ், தனது தாக்கும் சக்தி வலிவிழந்துவிட்டதை உணர்ந்துகொள்ளும்.

பிறகு வேறு முறைகளைத் தேடிடும்; களத்தின் அமைப்பு வேறுவேறு ஆகிடும்; அது பிறகு! இப்போது எழுப்பப்பட்டுள்ள பிரச்சினை, தேர்தல் எனும் களம் நின்று, காங்கிரசுக்கு உள்ள தாக்கும் சக்தியைத் தாங்கிக்கொள்ளும் வலிவு, தி. மு. கழகத்துக்கு உண்டா என்பதாகும்.

என்ன சொல்கிறாய் தம்பி! தாங்கும் சக்தி இருக்கிறதா?

என்ன அண்ணா! இப்படி நீ கேட்டிட வேண்டிய காரணம் என்ன? கடுவழி எனினும் நடந்திடுவேன்! பழிச்சொற்களைப் பொறுத்திடுவேன்! மாடும் மனையும் மறந்திடுவேன்! மலரணை துறப்பேன், மறப்பேன் இல்லம்! கூழோ களியோ, தருவர் அங்கு, எனினும் அச்சிறை அஞ்சிடுவேன் அல்லேன்! ஓயாதுழைப்பேன், பலன் கேளேன்! உற்றார் எனினும் பற்றுக்காட்டினும், கொள்கைக்கல்லால் வேறெதற்கும், கட்டுப்பட்டிடேன்!—என்றெல்லாம் சொல்ல எனக்குத் தெரியாதெனினும், செய்துகாட்டியவனல்லவோ! என்னைப்போய், தேர்தல் களத்தில், காங்கிரஸ் காட்டிடமுனையும் தாக்குதலைத் தாங்கிக்கொள்ளும் வலிவு உனக்கு உண்டா என்று கேட்டிடலாமா?—என்று தம்பி! உன் கண் பேசுகிறது; அதிலே நீர்த்திவலை இருப்பதையும் காண்கிறேன். உன் உறுதியை உணருகிறேன், நான் உறுதி பெறுகிறேன்.

பச்சிளங்குழந்தைக்கு வந்துற்ற பயமூட்டும் நோயினை நீக்குதற்கு, மருத்தவர் கேட்டிடும் மூலிகை, வேங்கைஉலவும் காடதனில், பாம்புப்புற்றுக்கருகினிலே கிடைக்கும் என்று தாய் அறிந்தால், தயக்கம் காட்டி நிற்பாளோ, தடுத்தாலும் போகாதிருப்பாளோ!!

அதுபோலத்தானே தம்பி! நாம் நமது இலட்சியத்துக்கு எதிர்ப்புக்காட்டுபவர்கள், இந்தத் தேர்தலை ஓர் வாய்ப்பாக்கிக்கொண்டு நம்மைத் தாக்கும்போது, நிலைகுலையாமல், உறுதிதளராமல், தாங்கும்சக்தி நமக்குண்டு மேற்கொண்டும் பணியாற்றும் வலிவும் நாம் பெற்றுள்ளோம் என்பதை எடுத்துக்காட்டியாகவேண்டும்.

எனவே தம்பி! தேர்தல்களத்துக்காக, 'தளவாடம்' பலப்பல இலட்சம் உள்ளதுவாம், என்று கேள்விப்பட்டு நாம், நமது உறுதியைத் தளரவிட முடியுமா—தளர்ந்து போகுமா?

கோபமூட்டி நம்மைச் செயலாற்ற இயலாதவர்களாக ஆக்கிடவேண்டும் எனும் நோக்குடன், கேவல மொழிகள்பேசியும், கீழ்த்தரப் பழிகளைச் சுமத்தியும்,

மாற்று முகாமினரும், அவர்கட்கு 'மேய்ப்புத்தேய்ப்பு' வேலையினைக் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டவர்களும், அங்கு சிந்தியதைச் சிதறியதை எடுத்துவந்து சுவைத் திடும் போக்கினரும், அரசியல் பிரசாரம் என்ற பெய ராலே, நாவால் நாராசத்தை வெளிப்படுத்துவர். கோபத் துக்குத் துளியும் இடம்கொடாதே! பொறுத்துக்கொள்! நீ, பொங்கி எழவேண்டியது, போக்கிடமற்றவர்கள் நோக்கம்மறந்து தம் நாக்கு வலிக்கத் திட்டுகிறார்களே, அதை எண்ணி அல்ல.

நாடு உள்ள நிலையைக் கண்டு, தம்பி! உனக்குக் கண்ணீர் பொங்கவேண்டும்!

வளம் குறைந்து, வாழ்வுக்கான வகைகள் குன்றி, வாழ்க்கை நடத்தத் தேவைப்படும் வருவாய் தேய்ந்து, தேய்ந்த வருவாய்கொண்டு வயிற்றையேனும் கழுவிக் கொள்ளலாம் என்றெண்ணி அங்காடி சென்று பண் டம் பலவற்றின் விலையைக் கேட்டிடின், பற்றி எரியுதே வயிறு என்று பலரும் பதறும்படி விலைகள் யாவும் ஏறி விட்ட நிலையிலே, நாடு இருக்கிறது.

நல்லவர்கள்! நம்மவர்கள்! வல்லவர்கள்! வாழ வைக்கவந்தவர்கள் — என்றெல்லாம் சாற்றுக்கவிபாடி ஏற்றுக்கொண்டனர் மக்கள், காங்கிரஸ் ஆட்சியினை, ஆண்டு பதினைந்தை எட்டிப்பிடிக்கிறோம். இந்நிலையில் இந்நிலை! என்னென்பது!

வடித்த சோறு போதாமல், வயிற்றைப் பிசைந்து வாட்டமுறும் வறியோர் நிலையினை எண்ணிப்பார்!

மாற்று ஆடை கிடைக்காமல், மரத்தில் பாதி உட லில் பாதி, சுற்றியபடி உலர்த்திடும், மாதர் நிலையை, மனதில் கொண்டு பார்த்திடு!

உருகி உடல் கருகி உள்ளீரல்பற்றிய நோய், உயி ரைக் குடிப்பது தெரிந்தும், அதனைப் போக்கிடும் மருந்து வாங்கிடப் போதிய பணம் இல்லாமல், அணை யும் விளக்கு என்றறிந்தும், எண்ணெய் இல்லாது ஏக்க முறும், நிலையைத் தம்பி! நினைத்துப்பார்!

இரத்தம் தோய்ந்த வாயுடனே, கொல்லும் புலி உலாவுகையில், குட்டியை இழந்த தாய்மானும், குப்புற வீழ்ந்து மடிந்துபடும் கொடுமை நிறைந்த காட்சியைப் போல், கொள்ளை இலாபம் அடித்தவர்கள் கோலாகல மாய் வாழ்கையிலே, குடிசையில் சுருண்டு படுத்துழலும் ஏழையின் நிலையை எண்ணிப்பார்!

திண்டுகள் அடுக்கிச் சாய்ந்துகொண்டு, நோட்டு கள் நெளியும் பெட்டியுடன், சேட்டுகள் கடையில் இருக்கையிலே, மூக்குத்தி அடகு வைத்துவிட்டு, பதி லுக்கு, துடைப்பக் குச்சியைச் சொருகி நிற்கும் அந்த சொக்கி, சுப்பி, இவர்களைப்பார்!!

களஞ்சியம் நிரம்பிவழிந்ததனால், மற்றதை மூட்டை களாய்க்கட்டி, மாட்டுத் தொழுவம்தனில் போட்டு வீட் டுக்குப்போடா, வேலப்பா! எனக் கட்டளையிட்டிடும் கனதனவான்; அவன் கழனி உழுது செல்வம் சேர்த்து, மாளிகைக்கதனைச் சொந்தமாக்கி, மனைக்கு ஓடும் இல் லாமல், கூரைவேய்ந்து குடி இருந்து, குப்பி கொடுத்த சோற்றுருண்டை உள்ளே போக வெங்காயம், தேடி அலைபவன், வேலப்பன்!

நாட்டின் நிலைமை இதுதானே — இன்னும் பலப் பல கூறிடவோ!

இவைகளை எண்ணி, உன் மனதில், இரக்கம் அன்பு எழல்வேண்டும்; அறநெறி அரசு சென்றிட்டால், அவதி இத்துணை இராதென்ற எண்ணம் மலரும், சிந்தித் தால். அறநெறி அரசு செலவேண்டின், அரசு நடக்கும் போக்கினையும், அறநெறிக்கான முறைதனையும், அனை வரும் அறியச்செய்திட நாம், ஆவன செய்திடவேண் டாமோ? அதற்கு ஏற்ற வாய்ப்புத்தான், அடுத்துவருகிற பொதுத்தேர்தல்! ஆட்சி நடத்தும் காங்கிரசு, அரை கோடி அளவு என்கிறார்கள், ரூபாய்களைக் குவித்துக் கொண்டு, தாக்கும் நோக்குடன் இருப்பதனைக் காணு கிறோம்; எனின் கடமை செய்திட மறந்திடல், அறம் அலவே.

நாடு முழுவதும் நம் வீடு! நாட்டிற்குழைத்தல் நம் கடமை! ஆட்சி அமைத்திட அரும் வாய்ப்பு அடுத்து வருகிற பொதுத்தேர்தல்.

பணத்தாலான கோட்டைக்குள்ளே, பதுங்கிக் கொண்டால், பயந்துபோய், நமக்கேன் இந்த வீண் வேலை, நத்திப்பிழைப்போம் என்று கூற, நாமென்ன மரபு அறியா, மாக்களோ, அல்லது மரக்கட்டைகளோ! இல்லை, தம்பி! நான் அறிவேன்! எடுத்ததை முடித்திடும் ஆற்றல்மிக்க, ஏறுகள் உண்டு நாட்டினிலே! அவர்க்கு எதையும் தாங்கும் இதயம் உண்டு! ஏமாறமாட்டார், பணக்குவியல் கண்டு! என்பதனை நான் அறிந் துள்ளேன்.

எதனையும் தட்டிக்கேட்டிட நாம் இத்துணை வலி வுடன் உள்ளபோதே, ஊர்க்குடி கெடுத்திடும் பேர்களு டன் உறவுகள் கொண்டு பணம் குவித்து, உழைப்போர் குடியை உருக்குலைத்து ஊராளும் வழிக்கு விலைபேசி, வெற்றிகள் பெற்றிடும் நினைப்புடனே, உலவுது காங் கிரசு, மமதையுடன்.

கூரை குடிசை உம் பக்கம்! கூடகோபுரம், மாட மாளிகை, எம் பக்கம்! யாது செய்யவல்லீர்கள்! எமக் கிருப்பது பண பாணம்! கவசம் இருக்குது தங்கத்தால்! —என்று காட்டாட்சி நடத்துபவன் போட்டிடும் முறை யில் கூச்சலிட்டு, மிரட்டுது, நம்மைக் காங்கிரசு!

உண்டி குலுக்கி அலேவீர்கள், நாங்கள் 'உம்' என்ருல் இலட்சம் உருண்டுவரும்! பஞ்சைகள் நீங்கள், அறிவோமே! பங்களாவாசியை எதிர்க்கப்போமோ?—சீமான்களின் அணைப்பிலே உள்ள காங்கிரஸ் கட்சி கேட்கிறது.

இருட்டடிப்பால் தாக்கிடுவேன்! இழிமொழியில் அமிழ்த்திடுவேன்! ஏன் என் பகையைத் தேடுகிருய், எவரும் என்னிடம் தப்பியதுமில்லே! தகரக்குவளே, நீயப்பா! தகாது உனக்கு தேர்தல் என்று, தர்பார் நடத்தும் காங்கிரசு எச்சரிக்கை விடுகிறது.

ஆளப்பிறந்தவர் நாங்களன்ருே! அதற்கேற்ற அந்தஸ்து எமக்குண்டப்பா! வீணுய் ஆசை கொண்டலேந்து, விரோதம் தேடி அழியாதே! விடமாட்டோம் உமை நாடாள, என்று வீருப்புப் பேசுது காங்கிரசு.

காங்கிரசு போடும் கூச்சலிஞல், கதிகலங்கிப் போவதற்கா நாங்கள் உமக்குத் துணே நிற்போம் என நாளும் மக்களிடம் கூறி வந்தோம்!!

ஆயின், காங்கிரசுக் கட்சிக்கு அன்று 1957ல் இருந்ததைவிட புது ஆற்றல், வந்துளதோ இன்றென ஆராய்ந்தால், மமதை அதிகம் வளர்ந்ததன்றி, தூய்மை வாய்மை நேர்மையுடன் வலிவு வளர்ந்த அறிகுறிகள் எங்கும் காணேம்; கண்டனேயோ?

கண்டவர் காங்கிரஸ் நுழைந்ததனுல், கரையுது மதிப்பு மாண்பென்று, கதறும் சஞ்சீவியார் நிலேயும், இதற்குச் சான்று; வேறென்ன?

பற்பல தொகுதியில் வேட்பாளர் என வெளிக் கிளம்பிய காங்கிரசார், முன்னுள் எங்கு இருந்தவர்கள்? முறைகள் யாவை அவர் தொழிலில்? மூதறிவு மிக்கவரோ?—நாட்டவர் இதனேக் கேளாரோ?

இவர்தான் 'ஓட்டு' கேட்க வரும் உத்தமர் இரத்தினம் காங்கிரசு; இவர்க்கே உங்கள் ஓட்டுகளேக் கொடுத்திடவேண்டும் எனத் தரகர் கேட்டிடும்போது, 'ஓட்டு' உள்ள மக்கள் மனதில், என்ன எழும்? பற்றும் பாசமும் நேசமுமா! இல்லே, தம்பி! அவை அல்ல! திகைப்பு, திகில், வெறுப்புணர்ச்சி! இவர்க்கெலாம் காங்கிரஸ் புகலிடமா! என்று இவர் நல்லது செய்திட்டார்? கொன்றவனேக் கண்டறிந்து, மாலேகள் சூட்டிடச் செல்வானே, மகனே இழந்து துயரம் உறும், தகப்பன் தரம் மிகக் குறைந்திடினும்!!

எத்துணே பணபலம் காட்டிடினும் எத்தருக்கெல்லாம் இடமளித்து, மற்றவர் வாழ்வை மதியாது, தேய வைத்து ஆண்டுவரும், காங்கிரஸ் ஆட்சியை எதிர்க்காமல், காட்டிக் கொடுப்பதோ மக்கள் தமை?

போனதெல்லாம் போகட்டும்; பொல்லாங்குகள் இனிப் போகும்; நல்லவை பலவும் நாம் தருவோம், எனச் சொல்லாலாகிலும் வரமளிக்க, காங்கிரஸ் கட்சி முன்வருமா? அதுவும் இல்லேயே!

விலேகள் குறைக்கச் சொல்லாதீர்! விம்மி விம்மிக் கிடக்காதீர்!

விலேகள் குறைய உள்ள வழி, வயிற்றை இறுக்கிக் கட்டுவதே! வேறு முறைகள் கிடையாது! சோறு குறைத்துச் சுகப்படு!

வரிகள் வளரும், சொல்லிவிட்டேன்! குறைகள் பேசிக் கிடக்காதீர்! கொடுக்கவேண்டும், புது வரிகள்!!

கடன் சுமை ஏறும், குறையாது! கட்டுக்கடக்க முடியாது!

தொழில்கள் நடத்த முதலாளி! தோழமை அவருடன், கொண்டுவிட்டோம்! இதுவோ சமதர்மம் எனக் கேட்டு பேசுதல் தீது; சிறை உண்டு!

கொள்ளே இலாபம் அடிப்போர்கள் கொட்டம் அடக்கு என்றெல்லாம் கூச்சலிடாதீர், அவரெல்லாம் கதரை அணிந்தார், காணுங்கள்; காங்கிரசானுர் கேளுங்கள்.

நோயும் நொடியும் போக்கிவிட, மாய மந்திரம் கற்ருேமா! பிறப்பார், இறப்பார், அதற்கென்ன? பிரபஞ்ச மர்மம் இதுதானே!!

இப்படியல்லவா, தம்பி! காங்கிரஸ் கட்சி, துணிந்து கருத்து அறிவிக்கிறது.

இன்று உள்ள நிலேயில் ஏழைகள், மறைமுக வரியினுல் மிகவும் கொட்டப்பட்டிருக்கிருர்கள் என்பதைப் பொருளாதார நிபுணர்களெல்லாம் எடுத்துரைக்கிருர்கள். எனினும், மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில், 1600 கோடி ரூபாய் வரியாம்! அதிலே பெரும் பகுதி மறைமுக வரியாமே! கேட்டனேயா, அக்ரமத்தை!! கேட்பார் இல்லே என்ற துணிவன்றி வேறு என்ன? குலேநோயால் கதறுபவன், தாளம் தவறிப்பாடுகிருன் எனக் கோல்கொண்டு தாக்கிடும் கொடியவன் ஒருவன் இருந்தானெனக் கதையிலும் இல்லே; ஆனுல் தம்பி! குமுறி ஏழை அழுகின்ருன், அவனேக் காங்கிரஸ் கட்சி பார்த்து, கிளர்ச்சி செய்தால் துப்பாக்கி, சுடுவது

கொல்ல, அறிந்திடு, எனச் சொல்லக் கேட்கிறோம்; என் செய்தோம்!

திட்டம் தீட்டினோம் பாரென்றார்! கொட்டினர் வரிப் பணம், கோடி கோடி! ஒட்டிய வறிற்றினர் பாடுபட ஒய்யாரச் சீமான்கள் கொழுக்கின்றார். வளருது செல் வம் திட்டத்தால், வகைவகையாக என்று சொன்னார்; வறுமை வாட்டம் போகாமல், வலிவு இழந்து ஏழை மக்கள் கோடிகோடி இருக்கின்றார்! வளர்ந்த செல்வம் ஒளிந்தது எங்கே?

தேடச் சொல்லி குழு ஒன்றைத் தேசம் ஆளும் நேரு பிரான், அமைத்து அறிவித்துவிட்டார்; அக்குழு பேச்சு மூச்சுமில்லை!!

செல்வம் யாவும் ஒரு சிலரின் கரத்தில் சிக்கிக் கொண்டதென, செப்புகிறார் டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி யார் — முன்னாள் நிதி அமைச்சர்! அங்ஙனம் அவர் கூறுவதை, யாரறிவார் எனும் எண்ணமுடன், இங்குள நிதி அமைச்சரவர், சுப்பிரமணிய பெருமானார், சொல்லு கிறார் சொகுசாக, செல்வம் பரவிவிட்டதுகாண்! செழுமை எங்கும் வழிந்திடுது! ஏழை வாழ்வு மலர்ந் திடுது! எல்லாம் எம்மால் — என்னால்தான்!! — என்று அடித்துப் பேசுகிறார்! அபத்தம் அலவோ, எனக் கேட் பாய், ஆமாம், ஆனால் அமைச்சர்நிலை, அதற்கும் பயன் படவில்லையெனில், ஏற்றுக்கந்தப்பதவி என எதிர்த்துக் கேட்பார்; வெகு தீரர்!

ஏழை மக்கள் தொகை தொகையாய் ஏங்கிச் சாகும் நிலையில் உள்ளார்! — என்று நாம் கூறவந்தால், ஏடா! மூடா! நாடதனை அறிவாயோ நீ, கூறிவிடு! நானா, நீயா, அமைச்சர்? அதை மறந்து பேசுவதழ கல்ல!! — என்று கேட்டுவிட துணிவுண்டு — ஆற்ற லரசர், அவர்தமக்கு, அவனி காலுக்குப் பந்து, அறிவுக் கடலின் நீர் முழுதும், அவரதுவாய்க்கு ஒரு முழுங்கு!!

ஆனால் டி. டி. கே. முன்னாள் நிதி அமைச்சர், கூறிவிட்டார்; நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்று ஐந்து பேர், தரித்திர நிலையில் காலந் தள்ளுகிறார்கள்; பணம் ஒரு சிலரிடம் சிக்கிக்கொண்டு விட்டது என்று.

தம்பி! நாட்டு நிலைமை புரிகிறதல்லவா? உனக்குப் புரிகிறது, ஆனால், மற்றவர்க்கு? புரியச்செய்யவேண்டி யது, உனக்கு உள்ள புனிதக் கடமை! அதனை இன்றே துவங்கு.

காங்கிரசாட்சியினால் விளைந்த கேடுபாடுகளை விளக்க முன்பு — இரு கிழமைகளுக்கு முன்பு—வெளி யிட்டிருந்தேனே, கருத்துரைகள், ஏன் தம்பி! அவை களைத் துண்டு வெளியீடுகளாக்கி, மக்களுக்குத் தந்தனையா? ஆம், எனில், ஏன் எனக்கு ஒன்றுகூட, உள்ளம் களிப்படையும் முறையில் அனுப்பிவைக்க வில்லை? திரைகளிலே தீட்டி, கழகத்திலே தொங்கவிட் டிருக்கலாம். செய்தனையோ? தம்பி! காங்கிரசின் பண பாணம், நம்மை ஒன்றும் செய்யமுடியாதவிதமான, 'கேடயம்' அல்லவா, அந்தக் கருத்துரைகளை ஓவியமாக் குவதும் ஊருக்கு அறிவிப்பதும்.

தம்பி! 11000 கோடி ரூபாய் செலவிலே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டாகிவிட்டது,தெரியு மல்லவா? ஏது அவ்வளவு பணம்? என்று கேட்கிறாயா? நாடு நாடாகச் சென்று கடன் வாங்கியும், ஓடாகிப் போயுள்ள நிலையிலும் மக்களை விடாமல் வரிகளைப் போட்டும், நோட்டுகளை அச்சடித்துக் குவித்தும், இந்தப் பெருந்தொகையைப் பெற வழிகண்டுள்ளனர். 11000 கோடி!!

நமக்கு இதிலே—தமிழக துரைத்தனத்தாரின் அள விடற்கரிய ஆற்றலின் காரணமாகக் கிடைப்பது, எவ்வளவு தெரியுமோ? 291 கோடி!!

தமிழகக் காங்கிரஸ் அரசு 400 கோடி கேட்டது, கிடைத்தது, 291 கோடிதான்!

எவ்வளவு தேவைப்படும் ஒரு திட்டம் தீட்டிக் கணக்குப்போட்டுச் சொல்லுங்கள் என்று, தமிழகக் காங்கிரஸ் அரசு நிபுணர்களைக் கேட்டிட, அவர்கள் பல நாட்கள் பாடுபட்டு, புள்ளி விவரங்களைத் தேடிக் கண் டெடுத்துக் கோர்த்து, திட்டம் தயாரித்து 600 கோடி வேண்டும் என்று அறிக்கை வெளியிட்டனர்.

பார்த்தவுடனே துரைத்தனத்துக்கு, ஆசையாகத் தான் இருந்தது; ஆனால் உடனே அச்சம் குடைந்தது, அவ்வளவு எங்கே கொடுக்கப்போகிறார்கள் என்ற பயத்தால், 600 கோடியை 400 கோடி என்று குறைத் தார்கள். அந்த 400 கோடியை, டில்லியில்உள்ள பேரரசு 291 கோடியாகச் குறைத்தது! சரி! என்றனர், வேறு? பிடிவாதம் பேசினால், பதவி நிலைக்குமா! பதவி இல்லை யெனில், பணக்காரர்களின் கூட்டுறவு கிடைக்குமா? அந்தக் கூட்டுறவு கிடைக்காவிட்டால், பண பாணம் எப்படித் தயாரிக்க முடியும்!!

தம்பி! டாட்டா, பிர்லா எனும் இரண்டு செல்வவான் களிடம் மட்டும், இன்று, உள்ள தொழில்கள் எவ்வளவு தெரியுமா? ஏறக்குறைய 600 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போடப்பட்டுள்ள தொழில்! கொழுத்த இலாபம் கிடைக் கிறது! மானைக் கொல்வது வேங்கை! ஆனால், புதரருகே உள்ள நரிக்கும், சிறுசிறு துண்டுகள் உண்டல்லவா? அதுபோல, இந்தக் கோடீஸ்வரர்கள் பெறும் கொள்ளை இலாபத்தில், காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் பங்கு, தேர்தல் நிதியாகக் கிடைக்கிறது.

டாட்டா கம்பெனி முன்பு பெருந்தொகை, காங்கிரஸ் கட்சிக்குத் தேர்தல் நிதியாகக் கொடுத்ததும், வழக்கு போடப்பட்டதும், அதுபோது நீதிபதிகள் எடுத்துரைத்த அற உரையும் அறிந்திருப்பாய்.

தம்பி! கான்பூர் எனும் திருத்தலத்துக்கு, இப்படிப்பட்ட முதலாளிமார்களிடம் நன்கொடை பெற, நேரு பண்டிதர், நடத்திய புனிதப்பயணம் பற்றி, இதழ்களில் படித்திருப்பாய்.

கொள்ளை இலாபம் அடிப்போரிடம் 'கைநீட்டுவது' பஞ்சசீலம் பேசும் பண்டிதருக்கு, ஆருவது சீலமாகி விட்டது! அவர் என்ன செய்வார், பாவம்! அவரை நம்பித் தேர்தலில் ஈடுபடுவோர் அவரைப் பிய்த்து எடுக்கிருர்கள்.

பிர்லாவுக்குச் சொந்தமான இந்துஸ்தான் மோடார் கம்பெனி மட்டும் இம்முறை, காங்கிரஸ் கட்சியின் தேர்தல் நிதிக்காக, இருபது இலட்சம் கொடுத்தது!!

•

பெரிய தொகை! ஆமாம்! ஆனுல் கசக்குமா, கொடுக்க? காங்கிரஸ் ஆட்சியால் மட்டுந்தானே, தம்பி! சமதர்மம் பேசிக்கொண்டே இப்படிப்பட்ட முதலாளிகளை ஆதரிக்க முடியும்! அந்த ஆதரவின் காரணமாக பிர்லாவின் மோடார் கம்பெனிக்குக் கிடைத்த இலாபம் (1960ல்) எவ்வளவு தெரியுமா? 2,85,71,127 ரூபாய்! கொடுக்க மனம்தான் வராதா, கைதான் நீளாதா!! டாட்டாவுக்கு? 5 கோடி 77 இலட்சம் இலாபம்!

தம்பி! பணபாணம் காங்கிரசிடம் இருக்கிறதே என்று பதருதே, அந்தப் பணபாணம் எப்படித்தயாரிக்கப் படுகிறது, என்பதை நாடு அறிந்திடச்செய்திடு, பிறகு பார், அந்தப் பணபாணத்தை மக்கள், எத்துணை துச்சமென்று கூறிக் காரித்துப்பிவிடுகிருர்கள் என்பதை.

சமதர்மம் பேசுவது, முதலாளிகளைமிரட்ட! எமது குறிப்பறிந்து நடந்துகொள்ளாவிட்டால், சமதர்மத் திட்டப்படி, தொழில்களை நாங்களே நடத்தத் திட்டமிட்டு விடுவோம்; உமதுகொட்டம் அடங்கிவிடும் என்றுகூற!

அதேபோது, முதலாளிகளிடம் தொழில்களை விட்டுவைப்பது, இலாபத்தில் பங்குபெற! நாடு வாழ அல்ல! தொழிலாளர் வாழ அல்ல! காங்கிரஸ் கட்சியின் தேர்தல்நிதிக்காக!! அதாவது, பணபாணம் தயாரித்துப் பொதுமக்களைமிரட்ட. தம்பி! மக்கள்இதனைஅறியச்செய்பார் பிறகு, பணபாணம், பஞ்சு பஞ்சாகப் பறந்துபோவதை.

டாட்டா பிர்லா கூட்டாளி
பாட்டாளிக்குப் பகையாளி!

என்பதை எங்கெங்கும் எடுத்துக்கூறு, தம்பி! இன்றே உன் பொழுதுபோக்குச் செலவுக்கென உள்ள சிறு தொகையை, இதற்கு ஒதுக்கி துண்டு வெளியீடுகளைப் பரப்பலாமே!!

சாக்கடையில் ஊறியது என்று தெரிந்தால், கரும்புத்துண்டினை எவர், விரும்பிச் சுவைப்பர்?

வாட்டம் போக்காக் காங்கிரசு
நோட்டம் பார்க்குது ஓட்டுப்பெற
பாட்டாளித் தோழர்களே!
பட்டது போதும், விடுபடுவீர்!

•

உழைத்து வாழும் உத்தமரே!
உலகம் உமது உணர்வீரே!
உடனே வருவீர் புதுப்பாதை
உதயசூரியன் ஒளிதருமே!

என்று எடுத்துக் கூறலாமே, தம்பி! பேச்சாக, பாட்டாக! துண்டு வெளியீடுகளாக! செய்வாயா, தம்பி! நாள் அதிகம் இல்லை.

தம்பி! துவக்கத்திலே குறிப்பிட்டேனே,

நரகல்நடை
இழிமொழி
பழிச்சொல்

இவைகளை, நம்மை அழித்திட எண்ணுவோர் கூறிடும்போது கோபம் கொள்வதிலே, துளியும் பயன் இல்லை. சொல்லப்போனுல், நாம் கோபமடையவேண்டும் நம் குணம் கெடவேண்டும், பாதை தவறவேண்டும், பண்பு பாழாகவேண்டும், இலட்சியத்தை இழக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே அவர்கள், ஆத்திரமூட்டும் பேச்சுக்களைப் பேசுகிருர்கள். அதை அறிந்து, தம்பி! அந்தப் பேச்சுகள் பற்றிய கவலையை விட்டொழித்து, நாட்டுக்கு நாம் எடுத்துக்கூறவேண்டியது ஏராளம் இருக்கிறதே, அவைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்குப் போதுமான நாட்கள்கூட இல்லையே என்பதை எண்ணி, ஒவ்வொரு வரும் ஒவ்வொரு முறையில், சிறு சிறு பங்கு செலுத்த வேண்டும் என்ற தன்மையில், துண்டு வெளியீடுகள், சுவரொட்டிகள், திரை ஓவியங்கள், என்பனபோன்றவைகள் மூலம், காங்கிரஸ் ஆட்சியினுல் ஏற்பட்ட கேடுபாடுகளை நாட்டு மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறு. தம்பி! பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே, நாட்கள் பறந்தோடிப்போகின்றன!

பதிவு எண். எம். 4642

தொலைபேசி எண்.... அலுவலகம் 15
இல்லம் ...118

இலங்கையில் செய்திப் பத்திரிகையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டது.

தம்பி! புள்ளினம் இசை எழுப்புகிறது, மெல்லிய இசை! என் அருகே படுத்துறங்கும், கவுன்சிலர் இராசகோபாலுடைய குறட்டைச் சத்தம், சுருதி இல்லாத சங்கீதமாக இருக்கிறது. வளையொலி! தொலைவில்! மாதர்கள், இல்லங்களைத் துப்புரவு ஆக்குகிறார்கள். பொழுது விடிகிறது, தம்பி! உதயசூரியன் எழுகிறான்! உலகுக்கு ஒளி கிடைக்க இருக்கிறது! இருள் கலைகிறது!!

நாடு ஒளிபெற

உதயசூரியன்

*

நமது சின்னம்

உதயசூரியன்

*

உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் உயிரளிப்பது

உதயசூரியன்

*

உலகு செழித்திட

உதயசூரியன்

*

உறங்குவோரை எழுப்பிடுவது

உதயசூரியன்

*

பசியும் பிணியும் பறக்கடிக்க

உதயசூரியன்

*

பாருக்கெல்லாம் ஒரே விளக்கு

உதயசூரியன்

*

உதயசூரியன்

உமது சின்னம்

*

உதயசூரியன்

எழுவது திண்ணம்

*

உலகு புகழும் இளங்கோவடிகள்
வாழ்த்தியது

உதயசூரியன்

*

உதயசூரியன்
கிளம்பிவிட்டால்
உண்டோ இருளும்
நாட்டில்? வீட்டில்?

தம்பி! இப்படியெல்லாம், நீ நண்பர்களுடன், இனிய குர லெழுப்பித் தெருக்களிலே பாடிக்கொண்டு செல்வது போலவும், முதியோரும் வாலிபரும், ஆடவரும் ஆரணங்குகளும், முகமலர்ச்சியோடு, இசை கேட்டு மகிழ்வதுபோலவும் ஓர் காட்சி காண்கிறேன். நீ மனம் வைத்தால், நாடு காணமுடியாதா, அந்தக் காட்சியை

அண்ணன்,

காஞ்சிபுரம், 86, திருக்கச்சிநம்பி தெரு, "திராவிட நாடு" அச்சகத்தில்
ஆசிரியர் (உரிமையாளர்) சி. என். அண்ணாதுரையால் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்படுகிறது.